Hirmunult nüüd hakkas ema
Kogu kehast värisema,
Jättes supi taeva hoole
Jooksis ruttu isa poole
Ja siis laste abiga
Tuppa tema tassis ta.

Käskis poega: — Mine kähku,
Kutsu siia arstiks vähk sa,
Sest kui jääme abist ilma,
Paneb isa kinni silma.

Vähk see teise kalda ligi
Elas seal, kus kasve sigis.
Õnneks kodus tema oli,
Nii et kohe kaasa tuli,
Pani ruttu prillid ette,
Võttis väikse kohvri kätte
Ja siis kohe roomas ta
Haiget konna vaatama.

Konna toas kurvad kõik,
Mida oodata küll võiks —
Minestunult lamab mees
Oma nutva naise ees.

Konna Ã f Â¤pardus, lk. 15